

Postanowienie z dnia 28 listopada 2001 r.

II UZ 82/01

W sprawie o przyznanie emerytury kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, chociażby zaskarżono wyłącznie wysokość przyznanego świadczenia.

Przewodniczący SSN Andrzej Wasilewski, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 listopada 2001 r. sprawy z wniosku Bronisława C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w N.S. o wysokość świadczenia, zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 lipca 2001 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z dnia 24 lipca 2001 r. odrzucił kasację wnioskodawcy Bronisława C. od wyroku tego Sądu z dnia 3 kwietnia 2001 r. oddalającego apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 kwietnia 2000 r. oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS z dnia 31 sierpnia 1999 r., o przyznaniu wnioskodawcy emerytury w miejsce pobieranej dotychczas renty.

Podstawę odrzucenia kasacji stanowiło ustalenie jej niedopuszczalności ze względu na wartość zaskarżenia niższą niż dziesięć tysięcy złotych. Wynika to - według oceny Sądu Apelacyjnego - z wartości dochodzonego w sprawie roszczenia którego wartości wprowadził wnioskodawca nie oznaczył ale wskazał, że chodzi mu o to, że emerytura, którą otrzymuje od lipca 1999 r. w miejsce wypłacanej uprzednio renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, powinna być wyższa. Przyjmując nawet maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury (250%) i porównując go z dotychczasowym wskaźnikiem podstawy renty otrzymywanej przez wniosko-

dawcę (236,05 %), nie sposób przyjąć, że sporna kwota przekracza 800 zł miesięcznie (10 000 zł w skali roku) skoro wypłacana wnioskodawcy od 1 września 1999 r. kwota stanowi 1.515,67 zł miesięcznie.

W zażaleniu wnioskodawca zarzucił: „naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 22”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że Sąd Apelacyjny w Krakowie błędnie uznał, że przedmiotem dochodzonego w sprawie roszczenia jest świadczenie pieniężne. Tymczasem sporna kwestia, która stała się także przedmiotem kasacji, polega na kwestionowaniu przyjętej przez organ rentowy i w zaskarżonym kasacją wyroku podstawy wymiaru emerytury.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 392¹ § 1 zdanie drugie KPC w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w określonych sprawach, w tym o przyznanie i wstrzymanie emerytury.

Rozpatrywana sprawa mieści się w kategorii spraw o przyznanie emerytury. Przedmiotem bowiem odwołania, które rozpoczęło postępowanie sądowe w sprawie, była decyzja ZUS z dnia 31 sierpnia 1999 r. ustalająca dla wnioskodawcy na jego wniosek prawo do emerytury w określonej wysokości. Istotne jest przy tym, że odwołanie obejmuje decyzję tę w całości. Chociaż odwołujący się zmierza do uzyskania świadczenia emerytalnego w wyższej wysokości, to podstawy swego żądania upatruje w przesłankach emerytury, która - jego zdaniem - powinna być „pełna”, z uwzględnieniem wskazanych okresów składkowych.

Z powyższych przyczyn rozstrzygnięto o zasadności zażalenia (art. 393¹⁸ § 1, art. 397 i art. 386 § 1 KPC).

=====